

Pourlia Trail- az Istenek nyomában futottunk

Az Olümposz Görögország legmagasabb hegysége, amely az ország északi részén, Thesszália és Makedónia határán emelkedik. 2918,8 méteres magasságával Hellász legmagasabb hegye, és a legmagasabb csúcsa, a Mítikasz-csúcs egyike Európa legmagasabb csúcsainak is.

A görög mitológia szerint itt, az Olümposz legtetjén van az istenek örök lakhelye. A havas hegygerincen, felhőktől koszorúzva állt a görög pantheon isteneinek (12 olümposzi istennek) a kristálypalotája, melyben Zeusz uralkodott.

Itt került megrendezésre 2022. május 15-én vasárnap a Pourlia Trail nevű görög terepfutó verseny, a lelkes helyi szervezőknek (Manos, Thanasos, Dimitris és a háttér csapat) hála, idén immár 4. alkalommal.

Egy verseny, amibe az ember akaratlanul is beleszeret. Főleg, ha Zeusz olyan kegyes, mint amilyen ez alkalommal velünk volt. Napsütés, jó hangulat, több száz lelkes futó, kiváló szervezés és útvonal, görögöktől megszokott vendégszeretet.

A magyar csapat, Bódog Erika szervezésével, köztük velem, 8 fővel nevezett a verseny különböző távjaira. A választható távok 25KM + 1250M, 11KM + 600M, 5KM + 150M voltak, illetve volt külön gyerek futam is, 1000M távval. Mindez rendkívül baráti, 15, 12, illetve 10 eurós áron. A távot egyébként gyalogos tempóban, túrázva is lehetett teljesíteni. A nevezéshez mindenkinek járt rajtcsomag rajtszámmal, chipes időmérővel, gyümölcslével, energiaszelettel, illetve kaptunk még különféle ajándéktárgyakat is: zokni, póló, illetve technikai futó sál. Mindegyik a verseny emblémájával és egyedi dizájnnal volt ellátva. Imádtuk őket!! Sőt, annyira, hogy zokniból például utórendelést is adtunk le...

Az útvonal az alacsony Olümposz oldalában, a legszebb helyeken vezetett végig. A régi Pourliából indultunk, az útvonal része volt a Kati tó, és keresztülfutottunk az öreg Panteleimonon is, ami a világörökség részét képező hegyi falu. Igazi hegyi terep, keskeny, sziklás ösvényekkel, gyönyörű panorámával, meredek emelkedőkkel. Meglepetés volt viszont, hogy feljebb az erdős részekeken helyenként kifejezetten kellemes, friss, hűvös hegyi levegőt szívhattunk magunkba, amire egy meleg, napsütéses napon nem feltétlenül számítanánk a mediterrán Görögországban. Egyébként a frissítéssel nem volt gond ettől függetlenül sem, ugyanis a szervezők kiváló érzéssel gondoskodtak róla. Nagyjából 5 kilométerenként volt egy frissítőpont, bőséges ellátással. Banán, narancs, szőlőcukor, sós mogyoró, kóla, friss víz és amit külön kiemelnék: hagyományos görög édesség! Aki nem kóstolt még ilyesmit, az jöjjön futni!! 😊 Szóval, ha nincs külön extra saját igényünk, egyetlen kézikulaccsal bátran nekivághatunk a leghosszabb távnak is. Én ezt nagyon tudtam értékelni, ugyanis nagyon nem szeretem a hátizsákot.

A 25km-es táv legmagasabb pontján az ellenőrző ponton áthaladva értük el az 1350 méter magasan fekvő, hófoltokkal körülvett Kati tavat, aminek már csak a látványa is üdítő volt a verseny távjának feléhez érve. Innentől meredeken lefelé vettük az irányt. Én naivan természetesen abban a tudatban, hogy innen már csak a lábam elé kell nézni, néha megcsodálni a lenyűgöző panorámát, és már bent is vagyok a célban. Ez azért kicsit sem volt így, tartogatott még meglepetéseket bőven a táv hátralevő része, a legvége különösen... de így volt ez jó, kellett a kihívás ahhoz, hogy a célkaput átszelve azt érezzem, életem futása volt, és a minden várakozásomat felül múlva, női II. helyezettként fülig érő szájjal vehessem át a verseny emblémájával ellátott érmet, illetve a gyönyörű, fából készített emléklakettet, amit

maga a főszervező, Dimitris saját kezűleg készített. És igen, ez kellett ahhoz is, hogy halálosan beleszeressek ebbe a fantasztikus országba-vidékbe.

Hazaérve szállásunkra, Nei Poriba, már csak hab volt a tortán a tenger látványa, és az elmaradhatatlan csobbanás. Az Égei- tenger vize ugyanis szintén minden várakozást felülmúlva nagyon kellemes volt már így május közepén.

Szerencsére október 2-án újra viszont láthatom az Olümposzt és újdonsült görög barátaimat. Ugyanis lesz akkor egy újabb verseny itt, kicsivel arrébb, de szintén az alacsony Olümposzon, ahova nem volt kérdés, hogy a magyar csapat visszatér. Hála az égnek, mert már most, pár nappal a hazatérés után nagyon hiányzik az öreg Panteleimon, Nei Pori és az Égei- tenger. Addig pedig azt hiszem, nekiállok görögül tanulni, mert úgy érzem, fogom még hasznát venni a jövőben. Ha minden jól alakul, akkor nem is csak egyszer...

Müller Johanna

Kirándulás a platamoni várba

Május 15.-én, amikor már a teljes napot Görögországban tölthettük csapatunk szétvált. A futóink, akik a Pourlia Trail verseny keretein belül szerették volna megmérettetni magukat felutaztak, az Olympos déli részén fekvő Old Poriba (régisváros), míg a másik fele, úgy döntött ellátogat a szomszédos település fölé magasodó várba.

Utunk a platamoni kikötőből indult, ahova elvittek minket autóval. A tengerpart és a régi vasútvonal kíséretében egy fél órás utat tettünk meg a vár aljáig. A Galery nevű kávézó parkolójából indult az út felfelé az épülethez. Az emelkedő nehezebbnek tűnt, mint elsőre gondoltuk, sziklás, csúszós, de annál varázslatosabb. Negyed órán át baktattunk felfelé az erdőn keresztül. Teljes mértékben megérte, hisz a kilátás gyönyörű volt. Mögöttünk az Olympos csúcsai emelkedtek, előttünk pedig az Égei-tenger a kék minden árnyalatában terült szerte, amerre a szemünk ellátott.

A csapat úgy határozott, hogy belülről is megtekinti a várat. A hajdanán védelmi vonalként szolgáló, mára csak a turistáknak szánt épületből még szebb kilátás tárult elénk. Közelebről láthattuk a hegyet, és messzebről a tengert. A távolban a partot követve láttuk Nei Porit, ahol a megszálltunk, még innét is ki lehetett venni a hosszan húzódó tengerpartot, amin a visszafelé tartó utat tettük meg. A vár falai között romos templomok, régi sírhelyek, és mára alig megmaradt házak között sétálhattunk el. A falak tetejére keskeny kőlépcső vezetett, ahonnét szintén káprázatos fotókat készíthettünk. Olyan élmény ezt megélni, amelyet mindenkinek ajánlok, hisz felejthetetlen volt.

Miután végigértünk a várban kijelölt útvonalon, visszasétáltunk a parkolóba, megtöltöttük a kulacsokat a hús forrásvízzel, és elindultunk vissza Nei Poriba. A valódi visszaút előtt még Platamon kikötőjében fagyiztunk egyet, ahol megtapasztalhattuk a görögök vendégszeretetét. Nagy mosollyal, minden kérésünket teljesítve hozták ki nekünk az igazán ízletes görög fagyilaltot. Kérés nélkül kaptunk hozzá vizet és nassolni valót. Távozásunk előtt pedig maga a tulajdonos jött ki, azt mondva, hogy máskor is visszavár bennünket.

Nei Pori és Platamon között 6 km-es út állt előttünk, ezzel együtt pedig összesen 16 km-t tettünk meg aznap. A célunk az volt, hogy a tenger homokos partján tegyük meg ezt az utat, ami utólag belegondolva nem a nap legjobb ötletének számított. Körülbelül délután négytől egy órán keresztül sétáltunk a homokban, mezítláb, miközben a nap a hátunkat sütötte. A görög nap, pedig jóval erősebb, mint az, ami itt van nálunk, épp ezért néhányunkat jócskán megégette.

Összességében azonban nagyszerű élmény volt, mint a kirándulás és a látvány, mint a fagyilalt és a görög vendégszeretet, mint pedig a séta és a tenger felől érkező nyugalom. Mindenkinek csakis ajánlani tudom, hogy ha van lehetősége Görögország erre a tájára látogatni, akkor éljen vele.

Várhegyi Eszter